

jeg ikke forstår det, er nok den åbenlyse mangel på logik.

Miljømæssigt er det da helt forkert, at de skal bruge bilen til at komme frem og tilbage fra arbejde. Men endnu værre: Jeg synes faktisk, det er umenneskeligt, at et ældre par, der overlader gården og driften til yngre kræfter, ikke kan få lov til at bo på den grund, som de måske har boet hele livet på.

Loven er også uhensigtsmæssigt indrettet, fordi det viser sig, at amterne administrerer forskelligt. De har jo vidt forskellig praksis. Det vil sige, at man som borger oplever, at ens sager bliver behandlet forskelligt, og derfor ender de i Naturklagenævnet, som så ofte omgør beslutningerne. Det mindste, ministeren kan gøre, er i hvert fald at sørge for, at vi får en klar lovgivning på området, så praksis er ens i hele landet.

Så er der spørgsmålet om at flytte landzonekompetencen til kommunerne. At sagerne skal behandles i to instanser er et klokkeklart eksempel på, at der overadministreres i Danmark. Hvad ligner det, at to offentlige instanser skal sidde og behandle samme, ofte simple sag?

Vi ønsker, at beslutningerne af denne her karakter skal træffes af dem, der er tættest på. Det er og bliver folk i lokalområderne, der daglig må leve med og se resultatet af de beslutninger, der træffes, og det får mig til at stole på, at de nok vil træffe nogle saglige og holdbare afgørelser.

Når man taler om at skære i den offentlige sektor, er det her jo et af de steder, hvor man nemt kunne gøre det, uden at det ville gå ud over nogen. Det vil ikke forringe servicen, og vi skal ikke ind i den sociale sektor eller sundhedssektoren, hvor det gør ondt.

Det her er en overbureaukratisering i den offentlige sektor, som vi bør undgå, og der er jo ikke nogen grund til, at ansatte i amterne skal bruge tid og kræfter på et stykke arbejde, som løses lige så godt i det kommunale led, og som også bliver løst i det kommunale led. Og jeg tror ikke, at ministeren behøver at være nervøs for, at landskabet vil blive plastret til med underlige bygninger. Det er bestemt mit indtryk, at når kommunerne får det endelige ansvar, vil de gøre sig meget umage for at sikre en fornuftig udvikling. Det er jo dem, der skal stå ansigt til ansigt med kommunens borgere, når beslutningen er truffet, og det borger efter min mening for kvalitet.

Så vi deler slet ikke samme frygt for nærdemokratiet, som vi lige hørte den socialdemokratiske ordfører udtrykke. Vi tror på det, og derfor

håber vi også, at den sunde fornuft vil sejre, og at ministeren med tiden måske bliver moden til disse forslag.

### **Jørn Jespersen (SF):**

Da vores ordfører, hr. Knud Erik Hansen, desværre ikke kan være her, skal jeg på hans vegne og på SF's vegne sige følgende:

I en af bemærkningerne til de her forslag hedder det, at folk, der bor på landet, har kærlighed til naturen, fordi de kender den, og derfor er de bedst til at varetage beslutninger om det åbne land. Det hedder også, at der er nærhed til beslutningerne, og derfor skulle det være en rigtig god selvforvaltning. Man siger også, at giver man opgaven til kommunen, undgår vi dobbelt-administration.

I SF kan vi også godt lide effektiv administration, men vi vil gerne pege på, at administrationen jo ikke nødvendigvis bliver mere enkel af at overlade opgaven til kommunen. Det vil jo bare betyde, at amtet må blive høringsinstans, og så kan vi for så vidt være lige vidt og måske i en endnu værre situation. For skulle man gøre det og fortsat tage amtets opgaver alvorligt, ville det jo indebære, at amtet måtte give standsningsret i nogle sager, og så bliver det ikke enklere.

I SF kan vi også godt lide selvforvaltning, dvs. at lægge beslutningerne tæt på borgerne, men vi ved også, at der er nogle opgaver, som bør lægges på et højere niveau, fordi det for nogle opgavers vedkommende sikrer en sammenhæng i opgaveløsningen, og fordi vi ved, at økonomiske interesser nogle gange har lettere ved at vinde over samfundsinteresser, hvis opgaven placeres på det lavere niveau.

Det er jo også det, det drejer sig om: Vil vi sikre det åbne land mod en byudvikling, eller vil vi tillade en større spredning af byfunktioner i det åbne land?

Det dilemma giver selvfølgelig nogle konflikter for den håndværker, der gerne vil udvide en aktivitet i en landbrugsejendom. Men det er jo kun, fordi man ikke accepterer de vilkår, som man godt kender, når man etablerer sig i en landbrugsejendom. Der kender man jo godt konsekvenserne og nyder også fordelene af restriktionerne, og så er det jo alt andet lige med til at holde priserne på ejendommene nede, og det har man jo også en fordel af, når man skal etablere sig.

Der er også nogle af forslagene, som umiddelbart ser ud til at være en snakken udenom. Vi har sympati for, at man skal kunne bygge en bo-